

[Peter Nielsen.]

at der kommer lidt mere hyggelæsning senere på aftenen.

Henry Christensen: Jeg har nok lagt mærke til, at det ærede medlem hr. Peter Nielsen og den høje regering lejlighedsvis skeler meget til den dramatiske litteratur, og jeg lagde også mærke til, at medens en række af disse forhandlinger om genopretning af landets økonomiske balance skulle foregå, sørgede den højtærede kulturminister for, at man ovre i det kgl. teater hver aften spillede „Efter Syndefaldet“.

Den højtærede finansminister stillede som afslutning på sin tale i eftermiddag det spørgsmål: hvilken hensigt var der egentlig med at gå ind i de pågældende forligsforhandlinger fra oppositionens side?

Der var den hensigt at undersøge muligheden af, om der kunne tilvejebringes et tilstrækkeligt omfattende økonomisk forlig, hvis indhold var af en så fast karakter, at det måtte give os den fornødne sikkerhed for, at det kunne hjælpe, at der var de fornødne langsigtede perspektiver deri, og at det i øvrigt imødekom nogle af de synspunkter på afgørende områder, som vi måtte tillægge vægt. Det var det reelle forhandlingsgrundlag, på hvilket vi gennem alle dagene og ugerne arbejdede.

Der kom ikke noget resultat ud deraf, og jeg har allerede i formiddags forklaret den højtærede minister vestres vurdering af årsagen hertil. Jeg skal ikke gentage denne forklaring, men blot henvise til, at vi som resultatet af forhandlingerne, så langt som regeringen gik, måtte anlægge det syn, at grundlaget ikke var tilstrækkelig effektivt, at vi ikke derigennem kunne skabe den fornødne sikkerhed for, at nu blev landets økonomi saneret, så det kunne hjælpe, og at der ikke var de tilstrækkelige sikre langsigtede perspektiver deri. Af den grund, fordi regeringen ikke gik videre i forhandlingerne med os, kom vi ikke videre.

Der er en ting, der er gået igennem mange af indlæggene, også fra de højtærede ministres side, nemlig spørgsmålet om kasseoverskuddets størrelse, som øjensynlig spiller en stor rolle i hele den aktuelle politiske situation. Jeg vil gerne gentage, hvad jeg tidligere på dagen har sagt, at der ingen diskussion har været os imellem om nød-

vendigheden af at tilvejebringe et kasseoverskud eller om dette kasseoverskuds størrelse.

Derimod kan jeg sige til den højtærede økonomiminister, at vi ikke har delt den højtærede ministers vurdering af, hvordan man uden videre kunne anvende kasseoverskuddet. Nu må jeg sige, at jeg er lidt forbløffet over, at den højtærede minister mener, at vi her skulle kunne drøfte og citere, hvad nationalbankdirektøren forleden dag under de givne former fortalte. Jeg tror egentlig ikke, nationalbankdirektøren havde forudset eller regnet med dette, og derfor forbløffer ministerens udtalelser i så henseende mig. Men nok så meget forbløffer fremdeles ministerens vurdering af anvendelsen af kasseoverskuddet mig og venstre. Det er en af årsagerne til, at regeringen måtte efterlade sig et indtryk hos os som usikker og som uansvarlig. Den højtærede økonomiminister mener, at man er i stand til at opkræve et kasseoverskud, dermed begrænse efterspørgselen, lade dette kasseoverskud komme ud til anvendelse igen og bevare begrænsningen i efterspørgslen. Det mener vi ikke.

Den højtærede økonomiminister spørger mig: hvis man tilvejebringer en privat opsparing, opnår man da ikke det? Nej, det gør man ikke. Hvis økonomiministeren er glad for engelsk lakrids og bruger 100 kr. om året til engelsk lakrids, belaster han jo valutastillingen med 100 kr., men så kan det være, den højtærede minister bliver fornuftigere og i stedet sparer de 100 kr. op og køber en eller anden engelsk maskine, der kan producere et eller andet. Det er fornuftigere, men det giver i den givne situation akkurat den samme samlede efterspørgsel, det samme samlede forbrug og den samme belastning af betalingsbalancen. Derfor kan man ikke herigennem tilvejebringe den øjeblikkelige sanering i henseende til spørgsmålet om at nedbringe underskuddet på handelsbalancen tilstrækkeligt.

For dansk økonomi, for det Danmark, der skal handle mere med udlandet og have en større udenrigsomsætning end noget andet vesteuropæisk land i forhold til indbyggertallet, er det mere afgørende end for noget andet land at have en sund betalingsbalance, og derfor har valutastillingen spillet så stor en rolle i dansk økonomi. Vi vil i